

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตาม พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. มีหลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เสนอโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประธานสภาได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ในวาระที่หนึ่ง ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ จากนั้นในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามมาตรา และในวาระที่สามมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๗ ก วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ หน้า ๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่รับราชการ อยู่ในวันก่อนวันที่บทบัญญัติ หมวด ๓ สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิกแห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ สามารถกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามความหมายของคำว่า “ข้าราชการ” “กองทุน” “เงินสะสม” “เงินสมทบ” “เงินประเดิม” และ “เงินชดเชย” โดยยึดโยงความหมายตามบทนิยามในกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันในการบังคับใช้กฎหมาย

๒. กำหนดประเภทบุคคลซึ่งมีสิทธิขอกลับไปใช้สิทธิตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม กล่าวคือ ให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ซึ่งเคยเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่รับราชการตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีสิทธิขอกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้ ซึ่งข้าราชการในที่นี้ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ข้าราชการรัฐสภา ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

๓. กำหนดเงื่อนไขระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ของข้าราชการ เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม แบ่งเป็นกรณี ดังนี้

๓.๑ กรณีที่ข้าราชการซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้จนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๒ กรณีที่ข้าราชการมีเหตุต้องออกจากราชการไประยะเวลาหนึ่งแต่ยังมีสิทธิหรืออาจได้กลับเข้ารับราชการภายหลังตามกฎหมาย ให้แสดงความประสงค์ได้ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ

๓.๓ กรณีที่ข้าราชการออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด ๆ นอกจากเหตุตามกรณี ๓.๒ นับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ยกเว้น กรณีถึงแก่ความตายหรืออุกฉกร์โทษ ไล่ออกจากราชการ ให้แสดงความประสงค์ได้จนถึงวันก่อนวันออกจากราชการ

๔. กำหนดระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ของผู้รับบำนาญ เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยผู้รับบำนาญซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญ หากมีความประสงค์จะกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามกฎหมายเดิมให้แสดงความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. กำหนดระยะเวลาในการแสดงความประสงค์ของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญทดแทนตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยให้เสนอความประสงค์ได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เว้นแต่ออกจากกองหนุนมีเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทนก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้แสดงความประสงค์ได้จนถึงวันก่อน

๖. กำหนดให้การแสดงความประสงค์เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมต้องแสดงความประสงค์ต่อส่วนราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

๗. กำหนดห้ามผู้ที่ได้แสดงความประสงค์เพื่อขอกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยจะถอนคืน การแสดงความประสงค์นั้นมิได้ แต่ถ้าหากผู้แสดงความประสงค์ถึงแก่ความตายก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้ถือว่าการแสดงความประสงค์นั้นเป็นอันสิ้นผล

๘. กำหนดการสิ้นสุดสมาชิกภาพในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของข้าราชการที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมไว้เป็น ๓ กรณีเพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขระยะเวลาในการแสดงความประสงค์

๙. กำหนดสิทธิการได้รับบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้ซึ่งได้แสดงความประสงค์ โดยข้าราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมตั้งแต่วันออกจากราชการ ให้ผู้รับบำนาญเป็นผู้รับบำนาญตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมตั้งแต่วันออกจากราชการ และให้ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด มีสิทธิไม่รับบำนาญเหตุทดแทนตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิมตั้งแต่วันออกจากราชการ กองหนุนมีเบี้ยหวัด เบี้ยรับบำนาญเหตุทดแทน

๑๐. กำหนดสิทธิและหน้าที่ของข้าราชการ ซึ่งได้แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิในระบบบำเหน็จบำนาญเดิมให้มีสิทธิได้รับเฉพาะ (๑) เงินสะสม (๒) ผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสะสมจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเท่านั้น โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว

๑๑. กำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้รับบำนาญ ซึ่งได้แสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยต้องคืนเงินสมทบ เงินประกัน เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าว ให้แก่ส่วนราชการด้วยวิธีการหักกลบชดเชยกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ทั้งนี้ การหักกลบชดเชย การคืนเงินให้แก่ส่วนราชการ การจ่ายเงินส่วนเพิ่มให้แก่ผู้รับบำนาญ และการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้รับบำนาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

๑๒. กำหนดสิทธิและหน้าที่ของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ซึ่งได้แสดงความประสงค์กลับไปใช้สิทธิตามระบบบำเหน็จบำนาญเดิม โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว และต้องคืนเงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสมทบที่ได้รับจากกองทุนให้แก่ส่วนราชการ ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

๑๒.๑ เว้นแต่ได้ออกจากกองหนุนมีเบี้ยหวัดเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทนก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้คืนเงินสมทบและผลประโยชน์ตอบแทนของเงินสมทบดังกล่าวภายในวันก่อนออกจากกองหนุนมีเบี้ยหวัดดังกล่าว

๑๒.๒ การคืนเงินให้แก่ส่วนราชการและการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับมรดกของทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

๑๓. กำหนดหลักเกณฑ์การเก็บรักษาเงินที่ส่วนราชการได้รับจากผู้รับบำนาญและทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดและเงินที่กรมบัญชีกลางได้รับจากส่วนราชการเป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยการคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๑๔. กำหนดให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีหน้าที่จัดทำรายงานการนำเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว เข้าบัญชีเงินสำรองเสนอต่อมบัญชีกลางตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด